

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

2010.gada 31.oktobris - 27.novembris Nr.1 (1)

GANASLEJA

Draudzes gans Hanss Jensons

Sveicināti!

Šī ir pirmā reize, ka es jūs visus varu sveicināt šādā veidā, jo šī ir pirmā draudzes avīze Cesvainē kopš esmu sācis kalpot kā mācītājs. Ar avīzes palīdzību mēs gribam uzrunāt un dot informāciju par draudzes dzīvi. Tāpēc rūpēsimies, lai katrs draudzes loceklis saņemtu avīzi un lai tā būtu pieejama citiem interesentiem.

Kas mēs Cesvaines ev.lut. draudze esam?

Par to var daudz rakstīt, bet dažas lietas gribu uzsvērt. Pirmā kārtam ir svarīgi apzināties savu identitāti, jo no tās izriet mūsu uzskats, uzvedība un prioritāte.

Mēs esam cilvēki! Mums ir miesa, dvēsele un gars. Kas ir miesa, mēs labi zinām (mums vajag ēst, dzert un gulēt!). Dvēsele ir mūsu iekšējā identitāte, mūsu griba, jūtas un prāts. Bet kas ir gars? Gars ir kā sensori, kas var uztvert to neredzamo, bet reālo un piedzīvojamo garīgo realitāti. Cilvēks ir radīts, lai ne tikai dzīvotu kopā ar līdzcilvēkiem, bet arī ar savu Radītāju, tāpēc mums arī ir dots gars ar šiem sensoriem (sirdsapziņu, intuīciju, dievbijību). Tāpēc, lai dzīvotu pilnvērtīgu dzīvi, lai ar savu eksistenci sasniegtu mērķi, mums arī jādzīvo garīgi, jādzīvo kopā ar Dievu. Dzīvot kopā ar Dievu, garīgu dzīvi, nav luksusa lieta, ko daži var atļauties, vai tie, kam ir laiks tādām lietām, bet tas ir saistīts ar mūsu eksistenci, ar mūsu pamatvajadzībām, tāpat kā ēst,

dzert un būt kopā ar cilvēkiem. Bez tā mēs sevi ierobežojam!

Mēs esam apzinājuši savu realitāti! Tātad mēs esam apzinājuši, ko nozīmē būt cilvēkam. Mēs esam arī apzinājuši, ka cilvēks nevar dzīvot bez Dieva mīlestības un palīdzības. Mēs esam arī sapratuši, kas mums ir vajadzīgs, ka Dievs mūs atbrīvo no ļauna, mūs atjauno un vada.

Mēs esam Dieva bērni! Caur ticību un kristību Dievs mūs ir atdzemdinājis kā Dieva bērnus. Kā ir rakstīt Kristības kārtībā „Mēs esam dzimuši grēcīgi cilvēku bērni: kristības ūdenī, kas savienots ar Dieva vārdu, mēs piedzimstam no jauna kā Dieva bērni un mūžīgas dzīvības mantinieki.”

Mēs esam garīgā ģimenē! Mēs bioloģiski piedzimstam konkrētā kontekstā, ģimenē. Mums apkārt ir cilvēki, ar kuriem kopā mēs dzīvojam, mācāmies un priecājamies. Tāpat arī garīgi, mēs piedzimstam konkrētā kontekstā, draudzē. Šeit mēs kopā augam ticībā, cerībā un mīlestībā. Mums ir sava māja - baznīca, ko mantojām no iepriekšējām paaudzēm. Paldies Dievam par to! Mēs piedzīvojam ģimenes realitāti, kad mēs esam kopā. Kā kristieši mums ir daudz svētku. Katru nedēļu mums ir vismaz viena svētku diena - svētdiena! Tāpēc ir liela priekšrocība, ka mēs dzīvojam valstī, kur svētdiena ir brīva, lai mēs katru svētdienu varētu būt kopā svētkos baznīcā! Izmantosim to ☺

Mums ir radi! Bioloģiskā ģimenē mums ir tuvi un tālāki radi. Tāpat tas ir mūsu garīgā ģimenē. Mēs esam radinieki ar visiem kristiešiem. Mēs varam teikt, ka mūsu ciltstēvi ir Jēzus 12 apustuļi, līdzīgā veidā kā Jēkaba dēli Vecajā Derībā bija 12 ciltstēvi. Šo radniecību mēs apliecinām katru svētdienu, kad mēs ticības apliecībā sakām, ka ticam uz vienu apustulisku baznīcu.

Tātad jūs tagad vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet vienas valsts pilsoņi ar svētajiem un Dieva saime, nams, uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūra akmens ir Kristus Jēzus. Viņā visa celtne, kopā salaista, aug par svētu templi Tam Kungam. (Ef.2:19-20)

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka mums kristiešiem ir kopīgs un vienots sākums. Apustuļu laikā bija tīri organizatoriski viena Baznīca. Par pirmo apustuļu koncilu mēs varam lasīt Apustuļu darbu grāmatā 15. nodaļā. Pēc tam mums ir zināmi 7 ekumēniskie koncili, kuros tika apspriesti dažādi jautājumi, vispazīstamākais ir Nīkajas koncils, no kura mums ir Nīkajas ticības apliecība. Šie 7 koncili notika Baznīcas pirmo 1000 gadu pastāvēšanas laikā un tie bija kopīgi gan rietumu, gan austrumu baznīcām, jo tikai 1054. gadā notika Baznīcas pirmā šķelšanās.

Pēc apmēram 500 gadiem notika reformācija rietumu Baznīcā un

izveidojās evaņģēliski luteriska Baznīca un dažādas kustības ārpus Romas katoļu Baznīcas.

Mēs esam evaņģēliski luteriski!

Kas ir tas, kas reformācijas laikā tika uzsvērts? Es gribu to kopā savilkt trīs teikumos, kas bieži tiek lietoti šajā sakarā, proti, **vienīgi raksti, vienīgi ticība, vienīgi Kristus.**

1. **Vienīgi Svētie Raksti** – *bet bez tradīcijas (bez sava konteksta) mums ir grūti tos saprast.* Lutera savā laikā uzsvēra, ka vajag iet atpakaļ pie avotiem, baznīcas tēviem, tiem, kas bija tuvāk tiem notikumiem par ko ir rakstīt Bībelē un kas bija tuvāk tai kultūrai, kurā viss notika. Ja laika gaitā lietas un uzskati tiek izveidoti tā, ka tie ir pretrunā ar Svētiem Rakstiem, apustuļu mācības un baznīcas tēviem, tad tie jānoņem. Bet mēs nevaram izraut Bībeles izveidošanu un saprašana no Baznīcas konteksta, jo tad ir viegli aizmaldīties sektantiskā virzienā.

2. **Vienīgi Kristus** – *bet Viņš nav viens!* Domājot par grēku piedošanu mums ir vienīgi jāpaļaujas tikai uz Kristus nopelni. Dievkalpojumā, sakarā ar grēku piedošanu mēs dzirdam mācītāja teiktus vārdus: „*Kad jūs, savu grēkus nožēlodami, ticībā iepriecināties ar mūsu Pestītāj Jēzu Kristus nopelnu...*” Mums pašiem nav nekāda nopelna. Nevienam cilvēkam, lai cik svēts viņš būtu, nav tādu nopelnu, ar ko mēs varētu mīkstināt savu grēku nastu, tikai Jēzus nopelns ir pamatā mūsu grēku piedošanai. Bet tas nenozīmē, ka Jēzus ir viens. Jēzus vienmēr ir bijis kopā ar Tēvu un Svēto Garu svētā Trīsvienībā. Tēvs sūta Pestītāju pie mums, Svētais Gars apgaismo Viņa nozīmi mums. Mēs nedrīkstam aizmirst pirmo un trešo daļu mūsu ticības apliecībā, kaut gan Kristus ir centrā! Runājot par svētiem un par ticības māsām un brāļiem, viņi nevar neko nopelnīt mūsu vietā, bet viņi var mums būt par priekšzīmi un mēs daudz ko varam no viņiem mācīties.

3. **Vienīgi ticība** – *bet bez labiem darbiem nav ticības.* „... *ticība bez darbiem ir nedzīva*” (Jēk.2:20). Šeit Lutera pirmā kārtām uzsvēra, ka ticība uz Jēzu Kristu ir vienīgais pamats mūsu pestīšanai.

„ *Viņš mūs izglāba, nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc Savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā, ko Viņš bagātīgi pār mums izlējis caur Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju, lai, Viņa žēlastībā taisnoti, mēs kļūtu cerētās mūžīgās dzīvības mantinieki.* (Tit.3:5-7). Šī ir tā labā vēsts, ko mēs arī uzsveram nosaukumā „evaņģēliski”, kas burtiski nozīmē „labā vēsts”. Bet, ja mēs esam pestīti, tad mums jā dara labus darbus, pateicībā Dievam par pestīšanu.

Lai Dievs dod, ka mēs Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze ar

šīm „Draudzes Vēstīm” palīdzam cilvēkiem piedzīvot šo labu vēsti un palikt šajā ticībā uz Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju!

TEMATISKĀ DAĻA

Draudzes gans Hanss Jenson

Novembris – diakonijas mēnesis.

Sakarā ar Baznīcas gada noslēgumu, kurā tiek runāts par pēdējo laiku notikumiem, pastaro dienu un mūžību, bieži tiek minēti šie Jēzus vārdi, kas ļoti labi paskaidro diakonijas kalpošanas būtību. **“Tad Kēniņš sacīs tiem, kas pa labo roku: nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētītie, iemantojiet Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma. Jo Es biju izsalcis un jūs esat Mani paēdinājuši; Es biju izslāpis un jūs esat Mani dzirdinājuši; Es biju svešinieks un jūs esat Mani uzņēmuši. Es biju plīks un jūs esat Mani apģērbuši; Es biju slims un jūs esat Mani apmeklējuši; Es biju cietumā un jūs esat nākuši pie Manis. ... patiesi Es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši.”** (Mt.25:34-36,40) Tie ir Jēzus vārdi pārdomām gan draudzei kopumā, gan katram tās loceklim savā ikdienā.

Runājot par diakonijas darbu draudzē es gribu minēt, ka ir ļoti svarīgi apmeklēt mājās tos draudzes locekļus, kas nevar atnākt uz dievkalpojumiem un piedāvāt viņiem iespēju saņemt Svēto Vakarēdienu mājās (vai tur, kur viņi atrodas). Ja ir tāda vajadzība, tad droši sazinieties ar draudzes diakonijas vadītāju Dainu Briedi, tel. 27873643

INFORMĀCIJA

Atgādinājums par ikgadējo ziedojumu!

Kā draudzes locekļi jūs zināt, ka mūsu Baznīcas kārtība nosaka, ka draudzes locekļu pienākums ir piedalīties draudzes uzturēšanā. Pamatā tie ir jūsu ziedojumi kolektēs. Bet vienu reizi gadā ir nepieciešams izdarīt ziedojumu pret kvīti. To var izdarīt pirms un pēc dievkalpojumiem pie draudzes kasieres Intas Matisones vai izdarot pārskaitījumu uz draudzes kontu: *Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Reģ. nr. 90000507727, GE Money Bank, konta nr. LV37BATR0051J01815900*

Šis ikgadējais ziedojums ir viena no zīmēm, ar kuru katrs draudzes loceklis parāda, ka tas vēlas piederēt draudzei. Kā draudzes locekļiem mums ir atbildība nodrošināt baznīcā garīgo kalpošanu.

Svecīšu nolikšanas vieta.

Apustulis Jānis par Jēzu ir teicis: „*Bija patiesa Gaisma, kas apgaismo ikvienu cilvēku, kas nāk šai pasaulē.*” (Jņ.1:9) Simeons Jēzu ir nosaucis par Gaismu pagānu apgaismošanai. (Lk. 2:32) Arī pats Jēzus par sevi ir teicis: „*ES ESMU pasaules gaisma.*” (Jņ. 8:12)

Katrā dievkalpojumā mēs apliecinām savu ticību Jēzum Kristus kā „Dievam no Dieva, Gaismai no Gaismas, patiesam Dievam no patiesa Dieva.”

Baznīca apzinādamās, ka Pestītājs ir pasaules Gaisma, šo domu cenšas iedzīvināt ticīgajos ne tikai ar savu mācību, bet arī ar tādiem līdzekļiem kā sveču svētīšanu un iededzināšanu visur tur, kur ir sevišķi jūtama Kristus Kunga klātbūtne.

Sveces iedezam uz altāra, kur tiek svinēts Svētais Vakarēdiens, jo uz altāra ir pats Kristus - pasaules Gaisma. Spožā sveču gaisma iekļauj altāri, kas norāda, uz kuriem ir jāvērsas mūsu acīm un domām, kur ir visu svētumu svētums.

Uzlūkodami sveces gaismu par Kristus simbolu, mēs savā draudzē pasniedzam degošu sveci jaunajiem draudzes locekļiem pēc kristībām un iesvētībām. Sveces iedezam arī cilvēku pavadot mūžībā. Tāpat daudzos citos brīžos, gan priecīgos, gan skumīgos, ticīgi cilvēki iedezina sveci, kas viņiem atgādina par mūžīgo gaismu.

Šāda iespēja būs arī mūsu baznīcā, kur lūgšanā vērsoties pie svētā, mūžīgā, Trīsvienīgā Dieva, varēsim aizdedzināt un nolikt baznīcas svečītes. Šo svecīšu nolikšanas vietu gatavo metālapstrādes mākslinieks Raimonds Rinkevičs no Taurenas.

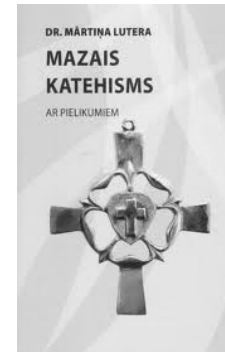
Paldies visiem ziedotājiem, jo bez jūsu atbalsta tas nevarētu notikt.

Madonas prāvesta iecirkņa sapulce notiks sestdien, 27. novembrī.

Tajā piedalīsies kalpojošie mācītāji un draudžu priekšnieki. Notiks prāvesta kandidāta izvirzīšana un vēlēšanas. No diviem kandidātiem, kas saņēmuši vairāk balsu, arhibīskaps iecels prāvestu.

Pēc mūsu Satversmes:

64. Prāvests ir iecirkņa mācītāju, palīgmācītāju, neordinēto garīgo darbinieku un draudžu tuvākais priekšnieks un padomdevējs.
65. Prāvests ir diecēzes bīskapa pārstāvis iecirknī un iecirkņa pārstāvis Kapitulā.
66. Prāvestu no iecirkņa sapulces izvirzītajiem kandidātiem uz septiņiem gadiem iecel diecēzes bīskaps.

Kā mums vajag lietot „Mazo Katehismu” ?

„Kā vislabākais, visprasmīgākais alķīmiķis atrod pašu lietas būtību, tas ir – pašu kodolu, spēku un esenci, tā Dievs savā lielajā žēlastībā ir mīļajā katehismā ietvēris visu Svēto Rakstu būtību, apkopojumu un kopsavilkumu, sagatavodams to cilvēkiem, kuri ir izslāpuši garā un izsalkuši pēc žēlastības. Katehismā Dievs vienkāršos un skaidros vārdos, kurus katrs var pilnībā saprast, ir apkopojis visu, kas kristiešiem ir jāzina un jātic,

lai viņš tiktu pestīts. Ja kāda mācība saskan ar mīļo katehismu, ikviens kristietis to var pieņemt ar labu sirdsapziņu.” Tā 1573. gadā par M.Lutera „Mazo Katehismu” rakstīja viņa bijušais students, mācītājs un superintendants Kristofs Fišers.

Šie vārdi labi raksturo, cik ļoti augstu Mazo Katehismu vērtēja Reformācijas laikā – 16.gs. otrajā pusē un 17.gs. Mazais Katehisms tika mācīts draudzēs, mācītāji to sludināja sprediķos, tas bija labs pamats Svēto Rakstu saprašanai. Pēc Mazā Katehisma namatēvi mācīja savu saimi un bērnus, pēc tā tika mācīta ticības mācība skolās.

Liela daļa no reformācijas laika Mazā Katehisma lietojumiem ir ļoti noderīgi mūsu ticības dzīvei arī šodien. Lutera uzsvēra, ka katrs tēvs un māte ir bīskaps un bīskape paši savā namā, viņu uzdevums – ikdienu rūpēties par ģimenes locekļu garīgo barību.

Vecākiem ir jāmača saviem bērniem katehismu, jo tā ir Dieva pavēle. (5.Moz. 6:4-9; Ef. 6:4). Mēs ikdienā esam norūpējušies par to, kā nodrošināt bērniem visu nepieciešamo, taču bieži piemirstas rūpēties par pašu svarīgāko – bērnu audzināšanu ticībā Kristus. Bez šādas audzināšanas mēs nespējam izpildīt pašu svarīgāko vecāku uzdevumu – vest savus bērnus pie Dieva. Ja nemācam bērniem katehismu, mēs tos apzināti atstājam velna varā.

Māsas Kristū no Bīķeru draudzes katehisma mācīšanu salīdzina ar slimnieku, kuram ir jāzina, kāda ir viņa slimība, kur var atrast zāles pret slimību un kā zāles ir iegūstamas. Tā arī baušļi māca, kāda ir mūsu visu slimība – grēks; ticības aplicība atklāj mums zāles – Jēzu Kristu, lūgšana „Mūsu Tēvs” māca, kur lūgt pēc dziedināšanas un sakramentos mēs to saņemam.

Labas katehisma zināšanas palīdzēs mums un mūsu bērniem orientēties pasaulē, izvērtēt apkārt notiekošās lietas un notikumus.

DRAUDZES AKTIVITĀTES

Draudzes ekskursija.

9. oktobrī mūsu draudzē notika ekskursija uz Kurzemes pusi. Liepājas Sv. Annas baznīcā svinējām dievkalpojumu, kuru vadīja draudzes mācītājs Jānis Bitāns un dalību ņēma arī mūsu mācītājs Hanss. Pēc dievkalpojuma draudzes kafejnīcā baudījām Sv. Annas draudzes sarūpētas pusdienas, aplūkojām viņu draudzes namu. Pēc brīnišķīgas sadraudzības visiem bija iespēja arī pabūt pie jūras.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Priekules pusi. Pa ceļam iegriezāties mākslinieku, keramiķu Mārtiņa un Kristīnes Cukuru darbnīcā, kur bija iespēja iegādāties krūzītes un citas skaistas lietišas, kā arī izmēģināt pašiem izgatavot no māla kādu trauciņu. Atvadoties saņēmām ceļamaizi – pašu ceptu maizes klaipu.

Iebraucot Priekulē, pie baznīcas mūs jau gaidīja Priekules draudzes cilvēki. Pēc neliela vēsturiska stāstījuma par Priekules baznīcu, kopīgas lūgšanas un dziesmas, bija iespēja uzkāpt baznīcas tornī, bet pēc tam sekoja sadraudzība Priekules draudzes namā.

Atpakaļ ceļā jutāmies nedaudz noguruši, bet laimīgi un Dievam pateicīgi par dienā piedzīvoto, jo visur mūs sagaidīja un uzņēma ar lielu mīlestību.

Dažas pārdomas, atziņas par piedzīvoto šajā ekskursijā no mūsu draudzes cilvēkiem:

- ✓ Šajā braucienā varēja īpaši izjust Dieva vadību un svētību, kuru Viņš dāvāja katram no mums.
- ✓ Katru reizi esot Liepājā un arī šajā reizē dievkalpojums Sv. Annas baznīcā ir ļoti īpašs notikums. Tad ir sajūta, ka Debesis atveras un Dieva žēlastība un svētība nolīst pār katru, kas atrodas dievnamā. Tur var sajūst patiesu Dieva mīlestību, kas plūst no ikviena Sv. Annas draudzes cilvēka, kuru satiekam.
- ✓ Tiekoties ar Liepājas un Priekules draudzes cilvēkiem, kuri mūs uzņēma, bija sajūta, ka esam jau sen pazīstami. Liela sirsnība un mīlestība staroja no viņiem.
- ✓ Esot Liepājā sapratu, ka baznīca ir vieta lūgšanai, meditācijai, dievkalpojumam, īpaši tuvībai ar Dievu. Tā ir īpaši svēta vietā, kurā nav vietas citam laicīgām aktivitātēm.
- ✓ Liepājā īpaši izjutām, kā piedzīvot dievkalpojumu ar visām 5 maņām. Mācītāja Jāņa Bitāna garīgais spēks nāca pāri visiem. Nākamā nedēļa bija ļoti svētīta un piepildīta.
- ✓ Pirmo reizi biju Liepājā. Ļoti patika Liepājas baznīca. Ļoti uzrunāja mācītāja Jāņa Bitāna sprediķis dievkalpojumā.

- ✓ Man vislabāk patika jūra, jo nekad nebiju bijis. Ļoti patika jūras plašums un viņi.
- ✓ Priekules baznīca – maza, mīļa un ļoti uzrunājoša.
- ✓ Ļoti patika mūsu mācītāja jaukās reklāmas autobusā. Visa nākamā nedēļa pēc ekskursijas bija brīnumjauka. Nebūtu slikti, ja tādas ekskursijas notiktu biežāk.

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

(Jēk. 4:15)

Cesvaines draudzes kalendārs

31. oktobris	SVĒTDIENA <i>Reformācijas svētki</i>
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
5. novembris	piektdiena 18 ⁰⁰ Bībeles stunda un lūgšana vakars
7. novembris	SVĒTDIENA <i>Visu svēto dienas tēma</i>
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
14. novembris	SVĒTDIENA <i>25. svētdiena pēc Vasarsvētkiem</i>
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS Svētdienas skola.
18. novembris	Latvijas Republikas proklamēšanas diena
15⁰⁰ Ekumēniskais Svētbrīdis
19. novembris	piektdiena 18 ⁰⁰ Padomes sēde
20. novembris	sestdiena 19 ⁰⁰ Filmu vakars (baznīcā)
21. novembris	SVĒTDIENA <i>Mūžības svētdiena, Mirušo piemiņas diena</i>
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
Sadraudzība pēc dievkalpojuma.
26. novembris	piektdiena 18 ⁰⁰ Bībeles stunda un lūgšana vakars

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir piektdienās no plkst. 17⁰⁰ -18⁰⁰, bet vēlama iepriekšēja pieteikšanās pa telefonu. Ir iespējams vienoties arī par citu laiku. Draudzes mācītājs Hanss Jensons, tel. 26524555, hanss.jensons@lelb.lv
Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv
Dr. priekšnieka vietniece, lietvede Astrīda Briede, tel. 26673450, astrida.briede@inbox.lv
Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871, Reģ. nr. 90000507727, GE Money Bank, konta nr. LV37BATR0051J01815900